

Nederlandse tekst van het lied "My help comes from the lord" (international Staff Songsters):

Elke weg heeft andere paden, stijl, geëffend, vlak, omhoog,
Soms moet je door diepe dalen, omweg door een lus of boog.
Is de weg soms zwaar of moeilijk, weet je niet waar heen te gaan?
Hef je ogen naar de bergen, want daar komt je hulp vandaan.
Boven bergen hangen wolken, wijzend hoe je verder moet,
Wandelend wordt je steeds wijzer, bereikt het einde voet na voet.

Exodus 3: 1-14

¹Mozes was gewoon de schapen en geiten van zijn schoonvader Jetro, de Midjanitische priester, te weiden. Eens dreef hij de kudde tot voorbij het steppeland, en zo kwam hij bij de Horeb, de berg van God. ²Daar verscheen de engel van de HEER aan hem in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde. Mozes zag dat de struik in brand stond en toch niet door het vuur werd verteerd. ³Hoe kan het dat die struik niet verbrandt? dacht hij. Ik ga dat wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken. ⁴Maar toen de HEER zag dat Mozes dat ging doen, riep hij hem vanuit de struik: 'Mozes! Mozes!' 'Ik luister,' antwoordde Mozes. ⁵'Kom niet dichterbij,' waarschuwde de HEER, 'en trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig. ⁶Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.' Mozes bedekte zijn gezicht, want hij durfde niet naar God te kijken.

⁷De HEER zei: 'Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, ik weet hoe ze lijden. ⁸Daarom ben ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden, en om hen uit Egypte naar een mooi en uitgestrekt land te brengen, een land dat overvloeit van melk en honing, het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, Amoriëten, Perizzieten, Chiwviëten en Jebusieten. ⁹De jammerklacht van de Israëliëten is tot mij doorgedrongen en ik heb gezien hoe wreed de Egyptenaren hen onderdrukken. ¹⁰Daarom stuur ik jou nu naar de farao: jij moet mijn volk, de Israëliëten, uit Egypte wegleiden.'

¹¹Mozes zei: 'Maar wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan en de Israëliëten uit Egypte zou leiden?' ¹²God antwoordde: 'Ik zal bij je zijn. En dit zal voor jou het teken zijn dat ik je heb gestuurd: als je het volk uit Egypte hebt weggeleid, zullen jullie God bij deze berg vereren.'

¹³Maar Mozes zei: 'Stel dat ik naar de Israëliëten ga en tegen hen zeg dat de God van hun voorouders mij gestuurd heeft, en ze vragen: "Wat is de naam van die God?" Wat moet ik dan zeggen?' ¹⁴Toen antwoordde God hem: 'Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëliëten: "IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toe gestuurd.'"

Exodus 4: 1-17

¹Weer maakte Mozes bezwaar. 'Ze zullen me vast niet geloven en niet naar me luisteren,' zei hij. 'Ze zullen zeggen: "De HEER is helemaal niet aan jou verschenen.'"' ²De HEER vroeg: 'Wat heb je daar in je hand?' 'Een staf,' antwoordde Mozes. ³'Gooi hem op de grond,' beval de HEER, en toen Mozes dat deed, veranderde de staf in een slang. Mozes deinsde achteruit, ⁴maar de HEER zei tegen hem: 'Grijp de slang bij zijn staart.' Toen Mozes dat deed, veranderde in zijn hand de slang weer in een staf. ⁵De HEER zei: 'Hierdoor zullen ze geloven dat de HEER, de God van hun voorouders, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob, aan jou verschenen is.' ⁶Ook zei hij: 'Steek je hand eens in je kleeft.' Mozes deed dat, en toen hij zijn hand er weer uit trok, zat die onder de uitslag, hij was sneeuwwit. ⁷'Steek je hand nog eens in je kleeft,' zei de HEER. Mozes deed het en toen hij zijn hand er opnieuw uit trok, zag die er weer net zo uit als de rest van zijn huid. ⁸Als ze je niet geloven en zich niet door het eerste wonder teken laten overtuigen,' zei de HEER, 'dan zullen ze zich wel laten overtuigen door het tweede. ⁹Maar zijn ze door geen van deze beide wonderen te overtuigen en blijven ze weigeren naar je te luisteren, dan moet je water uit de Nijl scheppen en dat over het land uitgieten; het water zal op het droge in bloed veranderen.'

¹⁰Maar Mozes antwoordde: 'Neemt u mij niet kwalijk, Heer, maar ik ben geen goed spreker. Dat is altijd al zo geweest, en daar is geen verandering in gekomen nu u tegen mij, uw dienaar, gesproken hebt. Ik kan nooit de juiste woorden vinden.' ¹¹De HEER zei: 'Wie heeft de mens een mond gegeven? Wie maakt iemand stom of doof, ziende of blind? Wie anders dan ik, de HEER? ¹²Ga nu, ik zal bij je zijn als je moet spreken en je de woorden in de mond leggen.'

¹³Maar Mozes hield vol: 'Neemt u mij niet kwalijk, Heer, stuur toch iemand anders, wie u maar wilt.' ¹⁴Nu werd de HEER kwaad op Mozes. 'Je hebt toch een broer, de Leviet Aäron!' zei hij. 'Ik weet dat hij welbespraakt is. Hij is al naar je onderweg en zal blij zijn je te zien. ¹⁵Vertel jij hem wat hij moet zeggen. Ik zal bij jullie zijn als je moet spreken en jullie ingeven wat je moet doen. ¹⁶Hij zal in jouw plaats het volk toespreken: hij zal jouw mond zijn, jij zult zijn god zijn. ¹⁷En neem je staf in de hand, want daarmee moet je de wonderen doen.'